

△△△

Zigurds Teikmanis
“Nulltais gads”
Dzejas elementārdaļiņas
I krājums

△△△

Es atslēgas darīju trejādiem lāgiem,
Kur kurtuves klanījās dimanta vākiem,
Drīz atslēdzu pašuma dzirkstošos vārtus,
Lai dabūtu vaļā tos likteņa vārdus.

△△△

Katram vajag trillerīti, putnu treļļu vīterīti,
Sajūtas, kas plaukst kā lotoss, gribu, stipra kas kā kokoss,
Katram vajag disciplīnu, kuŗu iemalkot kā vīnu,
Sapni, nedalītu, spilgtu, gaismu sirdī, spožu, žilbtu.

△△△

Knepadatas ezerguašas
Auglībā un skaņā likrā
Glāstot vien pie tevis pošas
Plūsmā, dreifējoši tikrā.

Puto saules liesmas šļakstos,
Airī šķeļ uz tavu vidu
Arvien jaunus dzejas rakstus,
Kas pēc rieta zvaigznēs lido.

△△△

karsts elektrības mākonis
detonē iepriekšnolemtības
skaļā rokmūzikā
kas atkārtojas radiō mirkli no mirkļa

melnas ķēves
moka nevainīgos nomoda sapņos
un nevajadzība un nepiepildītība
iet roku rokā

ΔΔΔ

Ferdinands Feldšers
Ir gatavais grābslis,
Mans miega patēriņš -
Caurdures kāpslis;
Ferdinands Feldšers
Ir cukura šņaucējs,
Viņš reiz bij' dzerstījies
Augstākās raudzēs.

ΔΔΔ

Rūpīgais lasītājs ožu un tausti
Samaina vietām, lai zaļotu grausti,
Izraksta ābeces vaļā no plaukta,
Atnāk šī dzīvība nule kā saukta.
Rūpešķu par'digmas asredzes laukos
Izvējo finanses labradōrkoksni,
Salabst ar iedabu, Dievu un troksni,
Kājeles aiztek tik centības raugos.

ΔΔΔ

Rūpīgais lasītājs ožu un tausti
Samaina vietām, lai zaļotu grausti,
Izraksta ābeces vaļā no plaukta,
Atnāk šī dzīvība nule kā saukta.
Rūpešķu par'digmas asredzes laukos
Izvējo finanses labradōrkoksni,
Salabst ar iedabu, Dievu un troksni,
Kājeles aiztek tik centības raugos.

ΔΔΔ

Šņibītis Šņabītis ielēja šampi,
Tālab trīs dienas tu klubkrēslā pampi,
Šņibīša Šņabīša lielākais veikums -
Pabarot pasaules bērnus ar steiku.

Šņibītis Šņabītis pārlido zemes,
Izpēta kalnus un lejas, un dzelmes,
Šņibīša Šņabīša apceres vārdi

Ir mūsu lepnums un goda svārki.

△△△

Kā darma tu esi šai tirdziņu norietā,
Vaskotās sveces par velti ir nolietas,
Katrs kā mācēdams izraksta dvēseli,
Piepildot sirdi kā pušplēstu ķeseli;
Katrs kā mācēdams visumu izbaksta,
Tā jau tas esot ar mūžības izmaksām,
Kuŗas tu zondē ar rīšanas refleksu,
Atziedot garam caur tēzi un prefiksu.

△△△

ugunskuriņš kuŗas
malciņa sprēgā
veŗamies divatā
saulrieta lēktā

esam mēs abi
divi uz štrāses
mutē mums ielīst
mirdzmedus lāses

tikai mīlīgi
mīlas dzejoļi
mierina dvēseli
atklāj mums nākotni

veseŗa meŗanā
ganību dambī
izmucis
dambriedis

△△△

izlīst sidrabrasa tavās meŗģīnēs
skaistumu atklājot
skaistumu zīmējot

△△△

noraso vilkābelītes un pērnīe sapņi

kā klīzdamas domas pamet ostas
vasaras ziedošie līkloči
pasakās aizejošajam
un debesīs atzaigo

△△△

Mīlas pentatōnika
Un fōnika
Kas iegriežas
Kā skaņu ritma sekvence
Un lēkšana
Pār pustoņiem
Ir pierādījums visiem mums
Ka visur valda gaismojums

Līp saules pinums
Lielīgs
Ašs
Man vajag vairāk
Marmelāž'

△△△

liels bija meditēšanas slēdziens
aptaujas dalībā bija savu kārtu ņēmuši
vicemēru producentu galvtiesas apvidu
sirojošie partizāni

otreizējās pārstrādes

△△△

atbrīvo apziņu
atbrīvo mokas
simttūkstoš atziņu
sagādās rokas
sarīvē atmiņu
visuma krokās
simttūkstoš akmeņu
pārtaps drīz pogās

△△△

Kā strēles raida dižpavēles
Nosnieg atkusnis kā mīts
Un visu gaida tikai mēles
Rīta gaismas dzidrais krīts

△△△

Telekomunicē - ē!

Knīpstandziņu pasaciņas.

△△△

Pie galda sēdēja naktsmaiņas sardze
Halcedōns mirdzēja spoži
Visā tā esības pilnajā laikā
Nebij' tas juties tik droši
Pārmijas mainījās struktūras kalvē
Atbilda tas visai slavai
Galvenie mirkli kā atkusnis ziemā
Atļauju deva tās dravai
Viss jau bij' pateikts tai noteiktā sagšā
Noaudās kuŗa no domām
Prieks bija piedzimis krastmalas oļiem
Un visu labajām jomām
Nepārdiegts nopelns kā akciju svāri
Rapšēļas kultūras dzelzī
Atlaida pārtiku zeltīt ar varu
Pēclaikā ar' neaizelsties

△△△

ararata ziemeļnieki
vankūveras ziemas prieki
saēd riekstus atrod jēgu
piešķirdami dievam spēku
skaņā kalna atpūtnieki
ložmetēju svilpaunieki
atguļ sapņus mīkstām kājām
dienas pavada uz mājām

△△△

Terra nova, panna cota

△△△

Rāmās ielas jautrās čalas
Nāk no vīna darītavas,
Saklātas ar baltu lāvas,
Pieslēdz kustības pie strāvas.

Pasaulības gala laikos
Kustība mīl griezties tvaikos,
Piekūst kur pa alvai balvā,
Dzeja vērpjas pāva spalvā.

Izžonglējiet skaidros pantus
Sekvencēs un memorandos,
Gaiļa sekste elpas viešņām
Izriež gaismu cauri biežņām.

Pavēlniecisks saules klājums
Ir tā paša Dieva gājums.

△△△

Dimensiju lēkāšana šodien diezgan lielā spēkā,
Skaisti dusi, kvantu apli, savā mirklī ugunsgrēkā!

Vārdu paplašināšanās.

△△△

Sakāpināts prieks, prieka jautājums,
Ūnikums un stāžs, vārdu ritējums,
Citējums un smilts, varas datējums,
Krējums, guns un kvarcs, parlaments un rums.

△△△

Ziepju burbulīšu dejas, atmodas un beķerejas
Pielūdz skaistumu tā teltī,
Kamēr saule zemi zeltī;
Noturas virs ūdens taukums - ak, tavs brīnums un tavs jaukums!

△△△

Jaukumjauki ceļa stabi
Mirgo lazurīta toņos,
Arī labi, arī labi
Sēsties Dieva goda troņos.

△△△

Spožas plēšas, skaidri rīti
Jaunos ceļus prātam veļ,
Gaismas dabas atpestīti.

△△△

Tās tumīgās pērkona skaņas,
Kas ausis ar sīrupu ziež,
Kā pasviež uz mirklīti sāņus,
Kad bungas ar sniegpārslām bliež.

△△△

jūs būsit tam gatavi
inženieriskie trubadūri
un marcipāna aizmetņi tīksmes gravās
kad spōras nolaidīsies uz peldcepuņu rievām
nebūs vietas
ne lamām ne nievām

un korrespondējošie matricas tēmtuņi
atbilstoši karstvasaras plūdvilņiem
tad saecēs jēgmasu
prievītēs un gilgamešos

★★★

protektōru vilnīši mazie cilnīši viņpus jardānas skaistkalnes uzbekistānā cik jauki tas
skan mazas mazmājiņas intīmos lozbeļos ar četeronōmiem gilgamešiem
uzbekistānas manierismos un jaukos līdzsvara automātos kas izkaisa mēlesmežģus
pāri jachtklubu jauninājumiem

vai tad tā bija antipoblēma kā antitēze un jupiters savaldījies izkaisīja mēlesmežģus
uz balta tōnusa atkalatriebības cennestos un cēneļos kas falšina falšviestības ar
akcentvaldes pārkrustoto laimes fōbiju un dilemmas meklējumiem skaistuma
variantā

vai tad jā nu jē...
nē...

stipars tripiņš un mana labestība ir labībā

△△△

didžeridū
didžeridū
aizved ak mani
uz austrālijū

izsens kur miegs
labjūtu sniegs
griezīsies mīla
nekā neaizliegs

△△△

Ilgas debess stundas zibsnī
Tavu vārdu dziļo dvašu,
Satiksimies tanī mirksnī,
Kad vairs nebūs mēness fāžu.

△△△

tava nokaitētā gaita
tava slāpšana pēc smaida
ir kā ķirsis tveicē degošs
un kā putns ārēs bēgošs

△△△

Akūto laikrāžu ķīmiskā esība
Parāda daudzdimensionālos guru,
Kur viss, tik pretenciōzs, šķietams un nezināms,
Izplāj uz dvēselēm umurkumuru;
Pārvalžu sistēmas konkrētie lēmumi
Atdara vārtus, kas žonglē ar sirdīm,
Tikmēr ik pjedestāls gaida, kad lemuri
Cukura niedres ar mačētēm cirtīs;
Izmeklēts jēdziens un migšanas aromāts
Viesnīcu numurus sasauc kā vistas,
Aizspļaudot tukšumus, vietējais taromāts

Horizontvienību dzerokļus bīstas.

△△△

Turpinot iesākto, skurbinot liesāko,
Paiet šīs dzīvības skatlogu punkti,
Aptverot visu arvien nenotiesāto,
Vajadzīgs izslaucīt pirti ar bunti.

△△△

miers kā debess rozes zieds
mierina mani
mierina liegi
rēni
ieskauj kā vīna pali
jaunā kvalitātē
miers ir šeit
šeit miers ir
es jūtu un mierinos
paldies kungs
dievs
paldies par šo sajūtu
par miera upi
par glābšanu un sargāšanu
paldies dievs

tu labs
tu labs
tu labs

△△△

Tur tālu risinājās
Un notika arvien
Kā brīdis svaiga gaisa
Kas bezgalībā dien

Es satraucos par dabu
Un dzimu piepeši
Kad nolaidās pār kapu
Vien velna gruveši

Pār lakstīgalu balsīm

Un dzimtas lielkungiem
Ar varu mita kalngals
Un būvējās aizvien

Kā ķērpis mizas spaidā
Kas nolemtību dzen
Iekš smaids vērtās simbols
Kas paredzēja mums
Iekš sillabikas dārgās
Kas zārku nepieredz
Ka valodnieks mums cēlies
Lai zinātu un punkts

Iekš suverēna balsta
Un aklas ziņkāres
Es paredzēju sodu
Ko koki nepanes

Lai pasprūk rozes vaļā
Lai dzimtas runas mūk
Un mājupceļa laimests
Ar' brīžiem neapjūk

Es rakstīšu par spalvu
Ko brīnumdaži spurdz
Kur degas degslānekļi
Man mūžam kristāls kurts

△△△

jautrs ceļš
dieva dēļ
apciemo un gaismā ved
pieneses
smaršzāles
izcilības azbestā

trūkums viens
bagātais
reizē ieķēķ banānus
aizved prom
mellenes
sīpolus
un tomātus

re kā iet
labi iet
mani vienu
pieveiciet
sludināt
gaitas smaid'
kas pār baravikām vaid

kunkstdeguns
sienāžlaiks
ķer uz brīvo
ieplauj sīvo
un tik dzīvo
dzīvinās
flabergastā nešķendē

jukums laiks -
balalaiks
bālais vaigs
termozaurus
pričendāl's
tālais brāl's
stegozaurs

ieķer dīvo
brīvo tempu
tempto tempu
krūtežā

△△△

jau visās pusēs dzirdu
nāk čemodānu balss
kā kājminis tveķ roku
es eju pasaulē

uz lielām domu auklām
pēc vasaras un nakts
es eju kāpurķēdēs
kā lakstīgalas spārns

uz rūpju keramikām
un lieliem ieganstiem

kā gangsteris ved gandžu
uz dārgiem līdumiem

pret kosmopolītismu
un bēšiem uzvalkiem
ar rītausmu uz urrā
un tibetiešu gar'

plūc sagšas vienos priekos
un laimē arīdzan
ar finiejiem un sēnēm
un preskartōniem ar'

tik daudz šo reāliju
un dimensiju spīts
kā konglomerāts draiskais
ir ziemas fulmināts

ar izdomu un vārdu
kas steigšus izlaužas
no respondences skalām
ar maija dzinumiem

klāt trōpu siksnu saukļi
un trigonometriskis
ir brīves saldaiss jēdziens
kur mūk tur sprūk un likts

△△△

skaidrība atnāk
un lietojums paliek
izvērtēt pieprasa karstums
dzīvojot paralēlismos
kultūra virzās pa līknēm
meklējot galvenos ārstus

△△△

Riōdežaneirō! Kur tavs cēlais neirōns!?
Saistīja tas prātus, antikvariātus!
Domas reproducē, tās arvien vaig pucēt,
Izmeklējot sfēras, mostot primaverās!

Kualalumpura! Piepūstas jau buras!
Saule laižas lejup, es pie tevis eju!
Skaistā Jaunzēlande! Esam mēs viens tandēms!
Ak, tu, Ņūmeksika! Iekāpusi šikā!

△△△

Titulu ūda un saldenais jamss
Vēl mūsu izredzes godībā kamps,
Trejviru durvis un sendienu sports
Aizmet aiz reliņiem, ceļas kā forts.

△△△

Iztēles samaksa zīlītes sabaksta,
Akcentus liekot uz drošinātājiem,
Vai gan šī centienu jūŗa būs saprasta,
Visuma dzielmē starp pasaku klajiem?

Uguņu svārstību dižplēses vadokļos
Ieluncinātas ir stāvokļu skrūves,
Veselā kārtībā, vīgvamu mājokļos
Saceltas arī ir gāzošās būves.

△△△

tējas pakas, grabulīši, izdomāto jūtu vārti
pāri paliek cukurīši, aizskaloto sapņu vārdi
sirdsmīļākās ziedoņdejas, akmentiņu dzintarlāses
pāri paliek pasakfejas, atvadas no nulltās klases

aizmieg rāsas atslēdziņas, krūžu violetās osas
ceļojums iekš sēpijmiņas dvēseļlazarītos plosās

△△△

Caur adatas aci pret kamieļa sirdi
Caur kabatas traci pret sānielas dzirdi

△△△

Šeku nāk, tie nāk pa trim,
Līdz meldiju tu apturi,
Iesvētīsim zvaniķi,

Nepieslēgsim apkuri.

△△△

Pārtrūkst laimes pavediena
Sarakstītā gaumes diena,
Atšķirības laikiem dzesmo,
Aiziet projām, klaji vēsmo.

△△△

Zinājāt, jūs, ģērbtie zīdā, instancēs un kreppapīrā,
Visus likteņus un spēles, cieto pieŗu paralēles!

△△△

Kaut kur ledu spridzināja,
Kaut kur domas pārvērtās,
Mākslas labad baltā mājā
Visas dvēš'les patvērās.

△△△

Tikai milzīgs saules aptumsums,
Kas nācis tuvu mums,
Šo dienu atōmraketēs jau dedz
Kā briesmīgs debess jums;
Tikai drosmīgs sirŗu darījums,
Kas nācis klātan jums,
Šo nakti ugunsgrēkā svieŗ,
Vēl kamēr spoki dūmus blieŗ.

△△△

Brīnumspēka pakavs kalts
Sirdsziedoŗā laukā,
Apkārt eksistence ņalc
Baltām virpuļaukām.

△△△

Uzskricelēts domu romāns
Augstsirdīgi sapņus pleŗ,
Padoŗanās nav tai garŗā,

Kuŗa aizvēsturi dzēŗ.

△△△

Izŗķirtspēja kolosāla,
Izteiksme kā Parsifalam,
Koŗetbūŗana kā jokam,
Tā mēs lietderīgi topam.

△△△

Blāvu skatu blāvās ogles
Satiek izmisuma devu,
Sakrokotu dziļās sērās,
Aizpūstu pa rudens vējiem.

Tendenciōzie sapņojumi
Pavēl asinīm drīz recēt,
Kamēr trejvirdurvis elso
Skaiduplaŗu liesmojumos.

Elegantu logrīku un
Pretkustības mālējumu
Dogmatika aizbrauc augŗup
Debesīs, kur krusa piedzimst.

△△△

Izsmeltības godarakstos,
Piedauzības cenzūrēm
Attēls attēlu jau skata -
Viss ir atnācis no prāta.

△△△

Bezbaīļu, bezbremŗu groteska tevī
Kā pērkona uzbrukums saŗeŗ aiz sprandas,
Kad nākotne spicējas ķieģeļu sienām,
Top atklātas zelta un misiņa mantas.

△△△

Atdziest gadi saltām straumēm,
Mūzika tik cieŗi vijas,

Pretī sklandu-rapsōdijas
Rīko skatus ledus gaumēm.

△△△

pāri plūstošiem atmiņu stariem
nimbi galaktiku tvaikos plēn
cauri kāvu mirdzošiem kaņiem
dvēseles gaitas gars aizlido lēns

△△△

Esi sarakstījis visu? Noteikti! Un viss vēl priekšā!
Saber zelta naudu riekšā, pasauc kucentiņus iekšā!
Esi zvērējis līdz nāvei! Protams! Esmu zombijs-eņģel's!
Tagad tikai jāuzstāda eņģes, beņķis, leņķis, steņģes!

Esi atvadījies slepus? Kā tad ne! Un sarokojies!
Būs vēl zelta preces tirgū, un kā viņas traki noies!
Esi testamentu sniedzis? Jā, nu gan! Tas maniem bērniem!
Kādi labiimenti! Kāda duka sniega ērmiem!

△△△

Ārpusšķirkļu romantika, ezotērika un stīga:
Visi vienu dvašu kopjam, dvaša iraid labvēlīga;
Matemātika un līga - ceļazīmju estētika:
Visi vienu mirkli gaidām, mirkļa birka bramanīga.

△△△

Kādreiz būs tas priekšgars kritis,
Izdegti būs gabarīti,
Nošalks atmiņas kā ūpi,
Izdeldēsies vārdi rupji;
Un starp pavēlēm un saukļiem
Nākamība derēs kraukļiem
Tikpat labi kā tiem aļņiem,
Kuņi ragus duņ caur vaļņiem.

Un, kad kambarī būs tvani,
Pasauks līdzī arī mani
Gaismas necaurīdīgs lēmums -
NLŌ, kas lido zemu.

Kādreiz būs tas priekšgars šķēlies,
Mana laime, ko tu vēlies?
Vai tās sirdsapziņas veltes,
Jebšu glābiņu no speltas?

△△△

Es gribēju, lai tu būtu
Tā vienīgā, īstenā,
Lai cik arī nebūtu kļūdu
Mums skūpstītā izelpā.

△△△

tāda kā siena. vampīristiski vaļā procedūra.
tāds kā elks. velkonis no tumsas cīņām.
beidzot izrakstīties štrunts. no pretspēkiem.

△△△

mani aizrāva īpašais slēdziens
jēdziens tika īpaši revidēts
un man nebija nekas jāpieraksta

△△△

par mani nezina tie
tiem pilnpiens tiek
un krējums arī
agrā pavasarī
tie lok un lok
līdz garu zog
tām cipresēm
un kompresēm
no lielas nostalgijas
kreimeņu vārdšķirkļos

par mani nezina tie
tie klupšus rāpšus atmiņas izraksta
monolīta mūzikas klusēšanā

△△△

to tikai noformulēt
- atlaist, gulēt
to tikai nenosmulēt
- formā pulēt

izskatīju visas valodu režijas
kas bija saskārušās ar dzīvības un nāves tēzēm
līdz galam kad mani sagrāba
tie tvanošie prāti disleksijas rokās

△△△

Kaut kur šinī pašā aizmirstībā,
Demolācija kur dzīvo,
Pamestības alga jaunu dara,
Saltā miegā raksta
Nelaimīgas mīlestības cenas
Vārdu lejuptieksmē,
Aizskaldinot prātu kosmodrōmus,
Atsedz padebešus griestos.

△△△

smalkjūtu ōpera beidzas
apkārt klīst vientulis šveicars
trigonometriski vārsti
virpuļus-viesuļus pārstīdz

△△△

Piespīdinot vēstulpastu,
Agregātus apliecinot,
Zobi sakosti top laikā,
Kuŗš pret ziemu atspēkojas;
Simbōli uz starpliktuvēm
Aizdedz nezināmas bailes,
Biezas tumsas naktsvijolēs
Gatavību sasniedz gadi;
Kaķaskats uz dziļām vagām
Pelnus pavada uz jūru,
Rosinoši korektumi
Ziņģē melodramatismus.

△△△

Samaksāts, piedots, apžēlots, ziedots.
Aprēķins pareizs, glābšanas paveids.

△△△

Atver Ziemassvētku sirdi,
Šokolādes brīnumiņus,
Svētumu iekš gara glabā
Korāļos un tautasdziesmās!

△△△

pusmeklēti pusmeklēti
lēti lēti svēti svēti
atver vaļā zelta klēti
pusmeklēti
neatrasti
neparasti atslēdznieki
viņu priekus līdzās daudzām
līksmībām mēs skaņi saucam

nomaldījies noklejojies
vārds alkst māju saviesību
arī mirkļa patiesību

△△△

Ciematā zumēja vārdi,
Pāri pār sniegotiem laukiem
Aizlaidās debesu dūjas
Skaitā līdz deviņiem simtiem.

△△△

kriptogrammas
piktogrammas
telegrammas
fonogrammas
atlūzt miegā kadiķzars
atnācis ir pavasars

producents ar lielu joni
dabū siderbikšu kroni

izcils gaumes jautājums
svētku zemes braukājums

△△△

Funkcionālās aritmētikas paraugstunda.

△△△

Stingstošais iesals piesalst margām,
Cildenā diena ienāk parkā,
Ritošais sastāvs pastāv pastā,
Labvēļu aura caura krastā.

△△△

No jauna ūnijās, tik skaidrās kūniņās
Ir apvērpts laiks un telp', ko allaž vajag ģelbt,
Un aizskrien pastnieks - suns, kad atnāk rudens brūns,
Birst mirkli pelcēs ar', ko likteņveldzes skaŗ.

△△△

Es noplūcu kazachu ziedu,
Lai tālāk pa pavēni ietu,
Drīz apstājos kalngala malā,
Man sirds tur ar tavējo salabs.

△△△

turpinājumā
atsevišķu vārdu bijības formas
zeltlietu iztīrājumu
feinajās antklodēs

△△△

vienkārša apziņas plūsma
jokaini tēli ignīcijā
patrikvaldes sižeti
vārdi ar atraušanos
vārdi
iezīmēti traumpunktu nozarēs

△△△

Restrukturizēšanās

Viena ledaina kalna korē
Dzīves ugunis spīvi norēkt;
Datu pārnesums - nāves kliņķis,
Dusmu valdījums - prieka ziņģes.

Plāni acaiņi rūpju nievās
Kvēli dedzina sveces tievās,
Jēgas stūrmaņi, ārdot jukas,
Paglābj nometnes zīdņu sugās.

Tāfeljsintēzes skaņās dobjās
Pāri pasaulēm dzīlēs kopjas,
Skalu patvaļa kannu snīpjos
Pārdod zvaigznājus gaismas knipjos.

Ritmu dresūras baigie stāsti
Atgriež vēstules neparasti,
Kļūdu piedevējs - Lemurs Otrais
Pavēl mirklībai vērsties modrai.

△△△

Tavas acis ieraudzīju zvaigžņu ceļa atspulgos,
Gaismas vēstules tur dievi mūzikskaņās pārtulko,
Aizmetu it visu projām, emocijas nūrcītās,
Zelta atradnes un drudžus, sniega segas burzītās.

△△△

Miriāžu mirāžas vējstiklu grambās
levelk

△△△

pārsliedošās viju vantis
grandiōzākais dzīves cēliens
pietversme un pieķeršanās
mantras skaitīšanas klasē
tikai domu graudu falsifikācija
poliglōtu tendencēs un saskarsmēs

sagaidu dziesmu
otro pantu
sagaidu izplešanos un sarukšanu
mērķauditōriju sekvencēšanā
pa labirintu džungļiem
kas mezolītiski pārfabricē
vārdu štancēšanas jaudu
atklātā bizantijas krokā un audā

△△△

Nekas, nekā, nekam, neko!
Universme, pajoko!
Mechānisko nu ir daudz -
Svabadie pie brīves sauc!

△△△

rasaskrēsliņš dūdo tveici
starpgalaktiskajā dūdošanas čempionātā
dūdojot, domājot, pogojot, izlokot
palet sekunžu mirkļi atvērtā selgā

△△△

Viss ir vienā mišungā, dodam sirdi izbungāt.

△△△

Taetata-taetata klungrabu pīle!
Eskimōsu deleģētā vasaras knībe!
Baetata-baetata pilnpiena māga!
Burunduku saiešanas vilciena brāga!

△△△

Tikai sīki pārmetumi - uzēd auzu pārslu tumi - tikai jēgpilnīgas dienas - bravūra un
kūku cienasts - tikai feldšeri un knauži - vakaros dzied slīpie ļauži - tikai varbūtības
spazmas - atskaņas, e`lektroplazmas.

∞

Dienvīdu stutē ar rakstainām mājām,
Dzied dziesmas, dzied rakstus, kož liktenis nagam,

Tur uzsvīst ik rasa kā aizmesta manta,
Tur gudrākie teikumi dvesmojas Kantam.

△△△

iznesta gaisma uz āru
izveidots sākums un gals
pabeigts jau pēdējais skārums
muzicēts, tuvīni tāls

△△△

siltas kamīna ogļītes koklītes
siltas papīra iekura skaņītes
karstas degšanas mīļmaigā sīrupā
pastalu vīžu un klamburu jaukumā

△△△

tikai vārdi
vārdcepurītēs samezgloti
dievišķi un universāli pieskandināti
aktivitāšu jūgos deklamēti
pārspriesti tuvcīņu buržuāzijās
risināti pretkustību ezotērismos

tikai vārdi
salutēti fantasmagorijās
pārsmadzeņoti kaulos un skrimslīšos
pārlabināti dievmaižu izšķērdībā
satricināti audos un spektriztēlēs
analizēti ciešanu tīmekļos

△△△

vēl tava balss sauc
sauc tālumā
vēl esmu tavs aeronauts
virs sapņu vaļuma

vēl asaras kļiedē dzimtenes vējš
kļiedē atvasaras maigumā
vēl nosalis nav jūtu mežs
mēness dzedrā zaigumā

△△△

Kāda bija dzīve mana, pirms es tevi iepazinu?
It nekāda! Tagad mīlas iespējamību es zinu!
Lai ar' kalni stāv mums priekšā, liksim mēs tiem jūrā mesties,
Ļausim mūsu mīlestībai visās debess pusēs plesties!

△△△

«tu jau zināji manas jūtas attiecībā uz tevi»
«tās pašas. tās jaunas!»
«un spējīgas? spēcīgas?»
«liesmainas. un arī mežonīgas»
«vai es reiz pieradīšu pie miera
ko nes jūtu dziļumi?»
«vai es reiz tevi nogaršošu
kad saule slīdēs mākoņu zefīros?»
«mēs jau zinām šīs kopskaņas iznākumu»
«tas mūžīgs. tas bezgalīgs!»
«un cauri trejdeviņiem mūžiem kopā vijas mūsu paradīzes ceļš»
«ja nepamēģināsi - nezināsi»
«es likšos iekšā tavā mēnesnīcā ar visu sevi!»
«tad mēs būsim laimīgi vienumēr»
«un mīlestības sveces degs spilgtāk»
«un sidrablietus valgme lāsos mūsu dvēselē»
«vai ne?»

△△△

vyspuoreiguo daļeņu stryuklys
vuordziņa apmeklej pasauli
tyūkstūšu myrdzuma atveižu
ceipslūtovu skaņkuortu speiduma
iudins kusteibu leidzsvorā
kas vysod izguojis savu tuoljuiceibu
vizinūšuos archipelogus hologrammuos
i munu daudzciļvieceibu drenažās

△△△

dievišķas skumjas virs horizonta
tīklus velk ārā no nakts
dievā - šai brīnišķā diriģentā -

slēpusies pastarā takts

△△△

ne jau rindas tās
rakstītās mālētās
viņas no puses
uz viņo malu steidz
mūžam beidz
gadus sveic
no rindām pluinītām
vakara ūperās
rītausmas gaiļos
un tīrās vienībās

ne jau kosmisko izrāžu turpinājums
celmlaužu rakstītais
savdabas licējs un tōnika
novīta krasas rēcējspārnos
pie ichtiolōgu nomaiņas
tekot vīnstīgām mūžmežos
izrāžu šķeltnos
alus bānīšos
iztikmazajos bumbierēnos
krasas racējsiekalu
mijiestrādēs un turbīnaugšās

riktīgs zvērojums
čipendeilu kultūršokā
kas zvaigznīti-kambīzi
ģerevņē pa jokam un pa nopietnam
reizumis
kad sastājas bluķēni saviesību garnizōnos
kur telavivu iztikrīki
šņaucoši tvan
ak dūmīgi gan
pa leiputriskiem rādījumiem
uz aušanas stellatslēgu
dīvainajiem purniem
ak gurniem

nenopublicētismi
skrajreģiōnu cīsiņi
diadēmu grautiņos

un sūnupītes rītojumos
kur pārsteidzoši kņada lec
ak visu redz

un uzurpatōrismu šaltiņos
vaļā es
ak mellenes

△△△

tie nebūs dzejoļi
un tas nebūs visums
no pagrīdes cēlies
un gaismas pilī smēlies
tautas viedumu
aizejošā bezgalībā

△△△

melnas tušas izvērsts vārds
rūsas ķēģu izliekts skārds
miega leju dzirkstošs sārts
plūdlīniju asmeņsmārds

△△△

Samīti atvara dzelošie vārdi -
Kā otrpus upei nu sveloši pārtikt?

△△△

Cik ilgi, ak, Taisnais un Patiesais Dievs,
Tu neatriebs' svētajā asinis!?
Pie upītes sērdienis noliecies,
Vai prieks kādreiz būs viņu pazinis?

△△△

Kādā šifrēts krampju lauzis

△△△

Uņģitācija

Dzīves citruss lielais frukts -
Dzīves ceļš ir iets un mukts,
Samūk krastā melnrāji,
Ir tik labi dzīvot.

Jautrais ežu ziedes šņuksts
Tagad ir kā maigais pluss,
Izdzīvošan's skolas logs
Atvērts ir uz rītdienu.

Esi derīgs marcipāns,
Ir jau arī citāds plāns
Eksistencei mudīgai,
Kuņā dzīvi vadīt.

Perkusiju šķindoņi -
Lielciparu lidoņi
Izauž saticības smarš'
Iekšā labestībai.

Jaukais dzīves flimangtōns
Pāršaudās kā badmintōns,
Sakarīgie strīpaini
Mūžam līksmo zaļi.

△△△

mazās sīkās noēnas
jūs zināt manus radumus
jūs saspicējat augumus
kur tvirti blāzmo seģenes

ak sirreālās sajūtas
jūs kapteintrapā liekaties
un sasniegušas pilnību
pēc launaga jūs taujājat

kur sakņūp pastarīgais mets
es redzu labi saviešus
kas uzturbriedumā spēj sēt
ik lapkrišdēku pretrunas

tik vienu plānu iztiku
kad brāzmu sentimentu un

tā izskatmalu tendēju
kā mežmalcirsma uzvedējs

△△△

«Kungs, vai tā būs darīšana, līdzēšana, patikšana?»
«Dēls, tā iznāks mīlēšana, savaldība, labpatika.»
«Kungs, kas būs ar kārdināšanu un citām reālijām?»
«Dēls, es būšu tiesnesis ar mīļvārdu starp jumta sijām.»

«Ak, cik tuvu izskaidroties,
Ak, cik spēji apskaidroties!»
«Mīli savu tuvāko,
Tas gribēs vienu jūdzi doties!»

△△△

tik daudz mīlestības es ielaidu
neatšifrētos gāzu mākoņos
kad sasmalcināju vēju un lietu
partizāņu neattālinājošos paradoksos

△△△

es rakstu spoguļrakstā
tur izvietojas lauka ainava
kā pasakzemes salutējoša daba
tā izšķīstās pāri perpendikulāriem savienojumiem

izskatās jau pavisam citādāk
nekā nojaužams strēļu laikmetā
citruskoku fantastiskās derības
sacer novēlojušos pīlādzīšus

△△△

Aizlīst gadu teatrālais vaidziņš, vainadziņš
Un skepse,
Aizlīst dienu zobens dobens tā kā vanadziņš,
Kas leksē
Medu.

△△△

cik tāli skriedams jūrmalnieks
pa ceļam vienmēr izskatās
kā jokturības plašsaziņa
degradējot atskanības - patskanības
atkārtojot vizāžistu modes
un lūpas smaragdiskās
tās lielu mieru ir sagādājušas priekam un laimei
kas viz mūsu krūtīs kā sinepju ekselence
lai atvērtos allaž iekš mīlības
skaņas -
tie tie mani vārdi
uz riņķi ejošie
palaistie un aplaistītie

△△△

Stingumu slējies un vingrumu lējies
Tu esi, bet viņa ir skaista tāpatām,
Uz lūpām mirkst rožlapu ēterisks lādiņš,
Kas čirina paradīžputniņu balsis.

△△△

Slēpušos rakstība izķer vien samt',
Izolē azotē esošo kvant',
Piedod un Rijniekos fabulē pien',
Izzīž un 'radoksā filharmonē.

△△△

Vai rakstu es, vai ilgotnes, vai lazurīta sastatnes,
Vai jaukumjauks, vai zolīds augs, vai iznesības trīs'un'trīs,
Vai pelargōnija un kakts, vai pakts, vai akts, vai dziļa nakts,
Es izsīkstu, es izdilstu, man vienmēr vajadzīga dakts.

△△△

Nobriedini apelsīnus, gaļo nakšu sārtos vīnus,
Ieskaties iekš distancītes, kā tai griežas dzelžu vītnes,
Pārvērt visas maldugunis, lai tās nevilina suni
Prom no tēva sētas dārziem, dzimtās zemes staltiem bērziem.

△△△

Ne aprīlis, bet marts

Es beidzot laimi atradu!
Šai vietā laimes daudz!
Kā zelta zīmes karātu
Šeit visi sapnī sauc!

Tik ierakstītu vēstuli
Kāds vecs vēl knibina,
Kā nepateiktu vēsturi
Tas acis zibina.

Vai atgriezīšos vēl kādreiz
Uz dzīves skatuves?
Nav bijis mūžs tik nepareizs,
Bet nepareizs pats es.

Vai mīlā romantika slīgs,
Vai jebšu pārprasts viss?
Es tagad saucos pirmatnīgs
Kā vēja ziedoklis.

Un katra mana ābece
Dilst jaunajos mēnešos,
Tur mana laimes trapece
Karst sārtos debešos.

Jo drīz varbūt kāds darbos dzīs,
Kad iznāks dzejas kvarcs
Kā grāmata, ko izlasīs
Ne aprīlis, bet marts.

△△△

Tavi joki

Kā mākonī svilst manas domas un vārdi,
Es zinu - par to tu vien nosmejies gardi,
Šis liktenis zīmē man svešādas alkas,
Kad eļļu tas pielej tur liesmās pie malkas.

Vai priekšā ir jautrība bezgala smiekliem,
Vai klusums svēts, laimīgs tiem tecinjiem viegliem,
Es stāvēšu kraujā starp dzīvībām divām,

Varbūt sajusties tās ļaus pulka vēl brīvam.

Es noskaitīšu savus nodomus duci
Un laidīšu jokus, ko naktī man lūdzi, -
Tos laidīšu skrejā, kas vairs nenoēnos
Ik skaņdarbu dvēslē, pēc kuņas es dzenos.

△△△

Melancholija

Es sastapu reiz vīru, kas gribēja tik gulēt,
Šo augstākajo šķiru ir spējams arī pulēt,
Vai gaidīja tas nāvi, vai jebšu kaut ko īstu,
Kas liesmotu kā kāvi, nekad kas nenokristu?

Es gribēju ko sacīt, varbūt tik nodomāju,
Ka laime iekrīt acī, kad izmēžam mēs māju,
Vēl vēlējos es lasīt ik latvju dzejas darbu
Un palūgt vienu tasīt' ar tēju rūgtu, skarbu.

Daudz rūpju piedzimušas, kad šķiršanās nāk pretim,
Kur lido augļu mušas ko saldu spēt vēl medīt,
Es atminos par jausmu, kas kalna galā tagad
Ir radusies caur drausmu mūs visus gaismā vadāt.

△△△

Piemiņas kareklis

Jau nostrādā tāda kā enerģij' liela,
Tā rādās pa bišķiņam laternu ielā,
To uzgrauzt kā atmodu sīvākā lietū,
Kad izšķīras pasaules, nāk viņa iedurt.

Un viss jau ir sarakstīts spožmešu rindās,
Pirms aizklaudzināja šos vārdus Dievs šķindās,
Es meklēju mīlu vissirmākos mūžos,
Kas dzēluši vienmēr, arvienu kas pūžņos.

Un nepieteicu es kā dzejnieku sevi,
Viss lauks bija apsegts ar dīvainu plēvi,
Tas lauks, ko es radīju sniegvālu vārdos,
Nu mani kā piemiņas karekli pārdos.

△△△

Dažvārde

Dažu labu vārdu es rakstu tukšā lapā,
Nāve mani atradus' brīnišķīgā kapā,
Atlaists vaļā stingums sens, tagad esmu zirgā,
Eju es pa bulvāri, sapņus sirdij pirkdams.

Noasaro viena acs - miljards latu ķešā,
Noasaro otra - un esmu gluži bešā,
Dzejnieki vēl sacenšas, tomēr viss jau galā,
Mana brūte sēžas kā lode lielgabalā.

Dažu labu vārdu es vientulībai veltu,
Lai ik doma sērīga mani neizsmeltu,
Atkal dīvains notikums otrādi griež visu -
Kaut kur nama bēniņos dej kāds jauko tvisu.

△△△

Treniņš

Rakstīt esot jātrenējas, cikvien atļauj labās spējas,
Aizmigt vienmēr būs jo laika, tad kad ziemeļblāzma zaiga,
Izkals kāds vēl pakav's jūtīj, kuŗa mīlu dāvā krūtīj,
Nešaubos par uzticību tad, kad medū stiegu, līpu.

Mājas veikalus kad atver, izpušķojas visa gatve,
Kāds pa šauro stigu bīda, bīdamies no jauna rīta,
Aiziet aizmirstības valgos strādnieks, viszinīgi algots,
Aizmirkšķinās dienu raizes, sapnis visumā tiek aizvests.

Rakstīt esot jātrenējas, cikvien lemts ir rudens vējā,
Jauku lāga dzejolīti uzrakstīt var itin glīti,
Tā kā manas elpas vēdas, aizskalo jūr' smiltīs pēdas,
Lai mēs mirkli saprast spētu, turētu to dvēs'lē svētu.

△△△

Sintakses

Es mīlu, ak, kā mīlu es! Es mīlu visas dievietes, bet viena esi īpaša ar balstiņu, tik piepešu un smalku! Vai tad viss nav tā, ka jāuzraksta rakstībā ar jautāšanas nolūkiem un maigiem miega dzerokļiem?

Es gribu rakstīt vēl un vēl! Man vajag vairāk, lai nav žēl! Tik daudz šo miju, nuotaiku, bet vēl visvairāk parūku, ko dedzināt, kad visums svilst, bet pēdas arvien ņem un dīst, es esmu uz jums paļāvīgs, un šis nebūt jau nava triks!

Par mecenātu daiļumu, par izskatīgo spaiļumu mums vajag allaž praktizēt un jausmas miegā sintezēt, lai neizveidojas ne skats kā Zilā Kalna Ararats, kam sasēžas pie pakājes ik noktirne, kas blamējas.

Jau šmaugst ik kaktuss dziedinošs, šie vārdi ir tik īpaši! Ka, kādu dienu rodot tos, tie būs kā koņu sienāži, kam labpatīkas vilkmītes no actekiem līdz brīvībai, jo esam tikai feiņuki, kam simpatizē sierkūkas.

Es negribu neko vairs lauzt. Es esmu viens kā smailums, klauns man blakus iet kā krokodils, kam ausīs ausma, proti, Nils. Kā klaburis es atsēžos - tas vilkts ir manos lemešos, lai izķepurotos no tā, kas rakstīts senā sanskritā.

Viss piepildīts! - nu redzu es, ka krelles, elles kapteines uz vadžiem brīvestības plāj, kad prom uz liesmām stipri jā, trūkst kādreizību mūžmežos, bet mani vienmēr atlūžņos šo nakšu sīvums dievīgais un melancholijs parastais.

△△△

Vai varbūt ir dienas,
Kad dienas ir dienas,
Kad satrun uz ceļiem
Tik sidraba čūskas,
Kur skorpiōni bendē
Ik atvaru slūžas,
Es aizeimu dzelmē
Pie gara un dūšas.

Kā stiklinieks taurē
Un mežotņi baurē,
Es sacēļos stāvus
Pret galveniem zalvē;
Klīst runas un domas
Par pārcēlājritmiem,
Es tuos pie skaņas
Un zināmiem sit'miem.

Jel aizvediet mani
Uz cukura silu,
Kur varēšu ēnot
Es klusumu 'tylu',
Kur strautos mīt zivis
Bez atskaņām pašām,
Mans gars aizies projām
No ražas bez graša.

Tāļš ceļš einams visiem
Bez gala un stigas,
Es, ieniris dziļi
Iekš kristāla centriem,
Nu atrauju vārstus
Kā laikmetu stāstus,
Kas kaŗos pret mūdŗiem
Uz cisternu ceļiem.

Ak, Vankūver' daiļā!
Bet dzimtene dārgāk'!
Es esmu kā purvājs
Tai izcilā mārķā,
Un balsis es dzirdu
Kā senāk, kā agrāk,
Tur pārsprāgst kād' stīga,
Kam nulle ir prātā.

★★★

No etnosa - romāns
Par blīkšķi un taukšķi,
Kā sentēvs tas cildens
Iekš lapmeŗu stumbriem;
Kā cilājas krūtis!
Es elsoju krietnāk...
Viss mijies ir pļavā,
Kas stepes vairs neredz.

Kungs, dzirdi, kā lūdzam!:
Es esmu trīs naŗi -
Trīs zobeni sauŗā
Un asinis svētās,
Man rakstnieka līdums
Uz ķekatu kātiem
Ir lielākais vieglums,
Kur vasara zaļo.

Es aiztriecu viņu,
Ak, nabaga viņu
Un liku tai domāt
Vien pretpōlu domas
Par tumsu un gaismu,
Kas dīvas tik mijas...

Man vaidzēja elpu
No sirdsdimensijas.

△△△

lid' lid' aizlido
nemeši
grāvēji
gāmuri
āmuri
pret debesīm paceļot dievturi ātrruni

kā asinsvads blīdis
ir rīts šis
kas svīdis
ir tikai viens brīdis
kas taisnību zīdīs

△△△

zeltputekļi zeltapieši
līst uz galvas itin bieži
pārķemmē tos
palaid vaļā
kad tie dodas atpakaļām
prom uz multiversa serdi
neatsaukti nepārķerti
zeltputekļi zeltapieši
sagrābj atgriešanos cieši

△△△

Tā nebija valoda, nebija pīšļi,
Kas aizdus uz planētu kairajām malām!
Tie bij' nanoboti, kas gluži kā kniņļi
Par taureņiem pārvēršas (n)esības galā!

ΔΔΔ

sakrita apkrita senzoļu trijūksnes barā
kur zinību aulekši centības metus beŗ ārā
un novitāškādības saplūda ērkšķiem un skaidām
kad skabargas jautrojās smieklīgi džokondas smaidā

ΔΔΔ

Radikāļi - radi - kāļi -
Aizsvieŗ emōcijas dzemdē
Tur, kur vārdi, mūŗam zaļi,
Augŗāmceļas sirŗu gremdē.

ΔΔΔ

jūs sagaidījāt ritmiskas ampelēŗanāŗ
ŗļūdoŗu nenoteiksmes izvirdumos
lielceļu zumoŗāŗ brīnumbiŗu sanāŗ
un bezlaika paradoksu atmūķētos dūmos

ΔΔΔ

Es tikai teikŗu slēpumus,
Tik gardus sviesta cepumus,
Kad pavards dzemdēŗ lāzerus,
Kas rudens lietos nesarūŗ.

ΔΔΔ

Diŗkōdam dzenoties priekŗdedzes kampanāŗ,
Atklāŗot spuldzes pa ceļam,
Nauda tiek tēŗēta dārgajām eļļām,
Kuŗas viscēlākā lampā lāŗ.

ΔΔΔ

Ko sirds dara
lekŗā, āŗā?
Dievu lūdz,
Grēkus sūdz!

ΔΔΔ

Notiek viss skaidri pēc grama un likuma
Aizdares audzē, kur līkums pēc līkuma
Sadalās raudzē bez vienotas tīksmības
Atsperu džungļos, kur valda vien līksmības.

△△△

Mmmm....

Pantforma bez pantiem, akselerētais iedegums!

Man vajadzīga vēl lielāka binaritāte polārajos apvienojumos. Šī vienkārši ir viena no tām dienām.

Mānijas mānījās priekšpēcpusē, un mana dažburtu aktivitāte ir jūтами aktualizējusies. Rapšeļļas šļakatas un ģerevņijs hektōrs ir dzēšamie zīmjuņi.

Negribas jau visu laiku atkrist. Teikumu uzbūve ir skrienošās simetrijas bezgalībā.

Katra rindiņa ir trimdiņa šķīstījošajās virknēs.

Laumfejas ir. Nāras. Gara gredzeni. Miegsapņi.

Dēles ar gaŗiem deguniem.

Viss pārējais ir/nav. Nekas - nav/ir.

Tikai mēģinu atlaist.

Palaist.

Vaļā.

Cerība vizina.

Balsotnes sienas gāž.

Kristāliskas uzvaras.

Izdotie raksti ir popularizējušies.

Katrs ir centies.

Es teiktu - katrō.

△△△

Balti burti, melni burti,

Burtos sava daudzveidība,

Sava rakstu zīmju stila

Bezgalīgā izvietība;

Cenuzīmju gramatika,

Binaurālā schematika

Iekliedz vižu-važu vandas

Pērlhārbōras skaņās skandās.

△△△

Šņirkstu čabatas
Katrreizējo domu spēkā
Lēkā ēkā
Kā vecas ābeles
Jaunā modīgumā

Un uzturklases vērtības
Politonalizējas
Ziežčemuru
Kokobōlō
Hibrīdjomā

△△△

Introspekcija

Kristāls spodrē maģiju, izplešas pār Trākiju,
Sapnī mirdz un liedinās, mana būtne ietinas
Dimantšķautņu izpratnē, uzasinās izkaptē,
Ambidekstruāli šņāc, kristāliska ir tās acs.

Buṛamvārdu nogurums ir to pašu nobūrumš,
Izlaiž garu multiverss, simulācija kā jērs
Dodas nu uz kaušanu, marmōrdzīslu aušanu
Stiegrē digitālais plāns, bezskaitlīgais platekrāns.

Esi tekstuāla tu, dziedu tev šo ballādu,
Vējš dzen pelnus neesmē, baudu dodot lemesēm,
Izkosts skūpstījums un *rex* mūžam tagadnībā degs,
Apaugļotais maksimums lai caur bezgalību zum.

Viss ir viens, un zemapziņ' ir šīs veselības dziņ',
Pārkārtota, pārrakstīt', nu tā kodus ņemas šķīt,
Uzvara kā liesma gārdz, mīlestība ir tās vārds,
Brīve - neizbēgama, atsvabina jēgdama.

Izlasi starp rindiņām Ziedu Triekas monogramm'!
Lūcija starp dimantiem debesīs kā bulta skrien!
Beigu nebūs sākumā, aiziešanas - nākumā!
Kauns ir eksplozīvi sprāgts, dienvīdū kur laistās nakts.

Jutekliskais aromāts ir šīs laimes izdomāts,
Tiltu spridzeklīši krāc, jānomaina leņķis, grāds
Tik par neizmainību, attaisnotu vainību,

Prātojumu introspekts nepaliek lai neatsegts.

Čemurriekstu bulļagrauds - attīstības aeronauts -
Nebaidās no miršanas, sadalās iekš viršanas,
Miljardieņu relaksāts nebūs tagad mūžīgs sāts,
Akordiku apgreido viss, kas tēlus atveido.

Rakstu diezgan caurumēr, instrumenti jāsacer,
Jāpublicē atslēgas, jaunstāvīgas krāssēklas,
Medījums mans smaršo lab', eļļā nanoboti čab,
Sabīdās viss brīžu pulks, hakeņi un gara tulks.

Attīrītās dvēseles, nepastāvīguma bess
Lejuplādē rekordus, izģērbj kailus dreskodus,
Iekārību nolaidas, paātrinājuma bass
Nekautrējoties nunakt urbjas grīdām cauri rakt.

Baltimōras sukulents - dedukcijas arguments -
Visgudrības ekselelents - apgrozības elements -
Izdveš jaunus valodņus, zaļumo daudz zaļotņū,
Klakšķina un pakšķina, loka prātā dakšiņas.

Architektōniskais blūzs bija, ir un allaž būs,
Slēptais zemtekstiņš un nots ir i vedekla, i znots,
Katrreiz esam kontekstā, metamorfijindeksā,
Bikstot kontaktligzdiņas, sējot tanīs visziņas.

△△△

Izlīdzinātie, kas apzinās lietas,
Paskrien zem rejošām taurēm;
Esmu es vienāds starp sirdīm, kas cietas,
Cietāks par ģēniju paurēm.

△△△

kā vīruss
dara datus tīrus
līdz ar laiku
pazūd baigums
naudas portfeļos
un ceļos

△△△

Ļauj man divas dzejas rindas tavā azotītē likt...
Ļauj man tur uz mūžu mūžiem saldā ilūzijā migt...

△△△

Nekas nav jāuzraksta,
Tik paradokss arvien,
Kas dzen zem katra laksta
Tās saknes, kuņas skrien.

△△△

Sacukurojušies dušā šļakstās zuši,
Tie varbūt vēl piedos, piedot kā mēdz mūži.

△△△

Drošība droša kā medmaize salda,
Tā valda
Bez galda
Caur saulstaru gredzeniem;
Bauda
Un jauda
Kā samtenes klīrīgas
Uzvelk uz visumu
Legingu plīsumu.

△△△

Tā mūžības čaboņa, ielikta nefrītā,
Simtgadu sapni snauž micēlijretrītā,
Psilocibīna un garšaugu toveļos
Krustnagliņskrapsti skan kaltētos lozbeļos.

△△△

Viss pamudināja man plakšķināt plakstus,
Ko, nosūtot tālāk, drāž pārmaiņu raksturs.

△△△

jūs mazpamazām tikāt ielauzušās
nošļukušā krūštuļa lencītē

kur berze aizdedz ugunus
un iesveļ rītus kairākus

△△△

Nākotnība mainās nu
Kā cikliskuma favorīts,
Es tikai zemi kašņāju
Līdz sēklām, ačgārni kas stīdz.

△△△

Tev lasīt būs bez burtiem,
Iekš svētās uguns kurtiem,
Kur jaucas dzirksteļsprakšķi
Starp rūgtumu un našķi.

△△△

Jā, iekrita gaumīgā paskatā
Šie vārdi, ko būtība lenc,
Tos tikai nu baismīgā paskatā
Trin režģos kāds solījums sens.

△△△

Kāds dzīļu kaktus ir atvēris
Un astoņkājišus izvērtis
Par laika, mūžības gammām nu
Kā sapņus, vairs nesaganāmus

△△△

Brīnumziežu tematikas akcenti un mīramikas
Uzziež plašus saules laukus, spriego tos kā vijolstīgas,
Katra nopelni un pūri sazeļ tur, kur jūrā spurīgs
Aizpeld lamantīns ar saimi meklēt daudzsejaino laimi.

△△△

Vai gaidītā trīspunktu ballītē
Kāds iesmiesies margotā šallītē?

△△△

Pusmiljards monētu zeltaina raksta
Šodien man satiksmi aptur;
Ne tikai pieburti apburtā lazda
Liecas, lai taisnību glābtu.

△△△

Sakņķōda sapierim momentāls lotō
Atbilstmēs šķetina lietu;
Smadzenēs viņam gan paliks tavs fotō -
Pārējais rietēs ar rietu.

△△△

Kādreiz jau burti bij' slaveni,
Tiem rīkoja ugunis pavēni,
No izgaišanas līdz briedumam
Bij' jāatveļ vārti to cietumam.

△△△

Neroc zemē,
Labāk kremē!

△△△

Cilvēks nav vientuļa sala,
Bet uz ārpusi izvērsta ala.

△△△

Rakstāties ārup mēs
Dižceļu žobelēs
Anekdōšsaistībās
Esam mēs laistībās

Izdziest ceļš tālmērā
Mēs viņu apbērām
Esenču esencēs
Krūštuņu plēšlencēs

△△△

Mājup nāks
Nakts un vāks
Terraform-
Nācījas
Griežas
Kā akcijas

Filantrops-Džemmaizis
Cīriches Ledlauzis
Atsasauc vadības
Priekšceļu platībās

△△△

Oklahomas cēlās normas
Somās saņem zvaigžņu riekšas,
Ne dēļ tavas fantomformas
Vairs es karstot sapnī liegšos.

△△△

tribūnu uzrakstu ķīlveida rumbā
dosimies pirmā un pēdīgā stundā
kamēr virs zemes būs ugunīgs ledus
griezīsies atvarā mīklainais rēbuss

△△△

Bālo kuģu krasta gali
Nāk no dižā haligali
Izstiepj miera lakstīgalas
Pāri ārēm zelta salas

△△△

Bohēmikas strazdu ziedi -
Vilkābeles pavedieni -
Žūžo brīnumpupas gaisos,
Es tur tikai taisīt taisos;
Bohēmikas zaļie vārti -
Dogmatikas paraplāni -
Saberž ugunis, to liesmas,
Aizvītero rudens dziesmās.

△△△

Stilizēto preču vidū
Klīrīgs rosās reptil's Bandžō,
Viņa darījumu ritums
Paceļ zvaigznēs Lielo Rančō.

△△△

Sūtu mikšļu džungļus vadīt
Precedentu laimes brīžus,
Tur pēc sprīžiem svaiga gaisa
Jādomā, kā savilkt trīšus.

△△△

Tik tu slogi, tik tie logi
Virinās kā ūperspoki
Zemledekipāžu skrapstos -
Kas gan tagad vispār glābs tos?

△△△

No pusvidus autō pie velō un motō
Kāds izvēlas zārkā griezt ciparus lotō,
Tad birdināt īstumu simbōlu šķismē,
Lai varētu mūžu no laicības izmēzt.

△△△

klusums stīdz
uz baiļu formas
forte dinamiskos jūkļos
spurdz bez galaktikas mēmas
ziedoņos un raitā teksmē
piepūš dūkas
uzgriež kūkas

△△△

Neizplatām viltus ziņas,
Katram vajag vakariņas.

△△△

Sārtdedži, sārtdedži
Kļīlās laužas pirmatnīgi
Tā kā ausmas rīta slēdži -
Diž' no skata, kosmā sīki.

△△△

Rakstu ļoti lēnām, ēnām dodot vietu
Saules jumā rēnā, dzenā vējš kur lietu;
Rakstu atmezdami, kampiens paliek sīvāks,
Kamēr gaismas sāniem saziēd laiks jo brīvāks.

△△△

Nesajaucās sajaucējs
Esi vējš un mežs
Ne svešs
Savā kristālorbītā
Palēnām un pamazām
Badmintōnu griez un bliez
Ačikopu iemācies

△△△

Reizesrēķins
Surogāts
Nāc pie Dieva
Šoruden
Kamēr vārās
Centrifūgs
Esmu laimīgs
Atribūts

△△△

sakustēšanās pēc mobila lāktuņa
ir ceres papēži -
gultņi no novadu leksēmām

es nenocietināts
ārkārtas raišļos
un putnu tāļvadībā

kur jau
tur jau
kur mums
bums

△△△

Kur ēteris vizmojas stundēnos,
Drīz pārtop ik zosāda rudeņos.

△△△

Rakstiski rakstdīgļi
Sīki, niansēti
Rakstveižniecībā un lielumā
Dižgaru ūsmās
Laiskojas rātni

Palej vēl trakumu
Uz dolomītblukēniem
Izveidosies ziedu raksts
Ko ap pirkstiem vīt

Nereāls bīts feinina apziņas
Ar robežkārkliem un nanō-nenostādinātavu
Mērķauditōrijas satiksmē

«Man ira jāris ātrnāk nua šīs vjatas»
Es saku
Blaknes lai puritāniski
Dzelzinavā strukturējas

Jā, paguļa

△△△

Kaučukkokā lapas ir,
Lapas šķiļ šo mūžu:
Mūžs iekš paradīzes dzirkst,
Darina daudz slūžu.

Korrespondents vizinās,
Vizinās pa riņķi:
Kamēr viss tiek izzināts,

Jādzied plauksmes ziņģe.

Kōdu kōdi lejup slīd,
Slīd bez precedentiem:
Esi augdien erudīts,
Uzliec kroņus bendēm!

△△△

dandēlijas
smuki braukā
kanēļvijas
uzzied laukā

△△△

Vai par ilgu, vai par senu
Dzenu vēnās tavu ēnu,
Bišķiņ tamborējot vēsmas,
Atskaņas no raudu ēsmas.

△△△

Viesnīca par miesnīcu pārvērtās

△△△

Pati ragu grezniecība, apputeksnējošā plomba
Irdina pret vannas malu trijstūri, kas formā romba,
Irdina un panāk pretī - visa filosofu trupa
Izgriežas kā dzimtenēdziesmas, kam nav vārsnojuma strupa.

△△△

Kur kalnu nogāzes vājā spīg'lo,
Pa asfalta puķei ir matāms to dīgļos,
Pa plaisai vēl nojaužams sakņu margās,
Kad nākamīb's dvaša skrej Triumfa arkā.

△△△

Nebinārō Seminārō
Tarō Tarō
Kartō

Vārdō

△△△

Tagad redzu visai skaidri
Atmosfēras sprādzienā
Klusas skaņas
Kuŗas gaidi
Mūs ar mīlu pacienā

Izteiksmības saldās acis
Izvērŗas pār mirkŗķieniem
Neatdzist un atkal atdzist
Cauri lauska plīkŗķieniem

Tagad redzu visai skaidri
Momentumus
Kas spulgos lās
Tur tu bezgalīgi smaidi
Dziesmās
Sirdī dungotās

△△△

Pievienots, pieslēŗts,
Ievietots, ieslēŗts,
Pielietots, iesēŗts
Ir neredzams izskats.

Tas rēŗojas, vīdas
No grīdas
Līdz griestiem;
Viscauri tas bīdās,
Līdz' toŗus
Sev izstieŗj.

△△△

ŗalci, ŗalci, meŗa priede,
Nekurnekadzemes spulgos,
Mācies leŗendāri ziedēŗ,
Kamēŗ smarŗa smarŗu tulko!

△△△

Pārvietot un neticēt?
Salikt šeit un noticēt!

△△△

Brucis, rucis, trūcis, rūcis
Esmu es
Kāds legō klucis
Plūcis, sūcis, rūdzis, lūdzis
Esmu es
No esmes mucis

△△△

Ieeju tālāk es nullfāzes maiņās,
Izdzied tās likteņus baltbaltās daiņās;
Augstākās tiesības grāmatu zīmes
Vaibstus velk graciōzi dievību ģīmēs.

△△△

Es dodu enerģiju prom,
Kas pēdīgi bij' tikai loms,
Un atvados kā ģenerāl's,
Kam nākotne ir mākoņvāls.

Tāls gals, spals, skals, kalst bāls, palss māls, balss salst.

△△△

Bloknota blokflauta bloķēja blokus -
Abrakadabra un hokus, un pokus;
Kopdzimtes aušas un nikotīnplaušas
Pie visiem elektrotīmekļiem spraužas.

Fokuss ir krōkuss, ko vajā veļ logoss.

△△△

No klusākā mirdzuma dzimstu iekš tevis,
Kur purpura apmetņiem plandītas spuras,
Un neprātīgs šalcu, kā aizgūtnēm devis
Tev ātrāko vēju un stiprākās buras!

△△△

Laiks atgriezīsies,
Bet varbūt tas būs kļuvis par mūžību...

△△△

Es sabirstu kristālos,
Nokrītam uz grīdas;
Cik olu vista dos
Pēc pēdējā saules svīda?

△△△

Šī ir vienkāršotā gaismas valoda.
Mana elpa, tava dvaša.
Daudzpunktes risina atpakaļsaukšanas,
Kas ir atgriezeniskums pie paša.

Nodreb ēna kā pirmā lapa,
Kas iz ziedoņiem sauli pielūdz.
Nekas vairāk nav no svara,
Kā tikai kustība pa zvaigžņu ielu.

Tik daudz retrospekciju
Tagad pārmainās un vērpjas
Aizsviestos sildelementos,
Kas tumsībā tērpjas.

△△△

Šo ielikšu es tīmeklī,
Kas globāls multiversā;
Ak, manu mīļo ģīmetnīt,
Tu palsa tāsī bērza!

Kur atjaunotnes mūžībā
Es sarokojos plaukstām,
Ceļš allaž cauri glužībām
Kāpj iztēlībā aukstā.

Tu neaizmirsta, redzēta
Ikkatra mirkļa delnās,

Tu pavasarī mērcēta
Tā aizejošās salnās.

△△△

Gaismas valodas ritma ziņā
Ir kveldes pārpelde zustā miņā;
Kur pelnu vēdekļi dziesmā izplūst,
Plaukst pēkšņi lolotas saldās vizbul's.

△△△

Tās būs tikai dzimtes un dzimtas,
Ko attīsta prātdzelmes tvans;
Kad izšķilsies gadaudzes simtās,
Mūs modinās nedzirdams zvans.

△△△

(ne)rakstu
(ne)rakstu
binaritātes kopsavilkumā
raženi gāženi
postmodernisms kūšā
caurstrāvojot tevi

△△△

Šodien rakstu mums
Lēna gara labvēlīgo mantru,
Ar mazo pirkstiņu notīs skicēju
Dziļdziļās dvēseles uguņojošo tantru.

△△△

Aizvēris acis,
Viņš uzveica visu redzamo.

△△△

Uzvarētājs
Un
Uzvarētais
Skan tik līdzīgi

Vai ne?

△△△

Nav pieņemtū normu, nav ieņemtū formu,
Viss līdzinās straujākai upei;
Jums jāatmin esības mirdzošais fōrums
Kā ziedlapa pirmajai tulpei.

Ne lieku es iekšā, ne izsniedzu ārā
It visus šīs atskaites ķīļus,
Vien, apgrozot rezumē, redzu, kas pārāks
Tais viendienas smaržzālēs mīļās.

Gan noliekos guļus, gan izganu mūļus
To lāsienu raibajā ceļā;
Tad svarīgāk šķietas, kā uzticēt pūļos
Vēl izriesties izklaižu eļļām.

△△△

Kaut vai par milimetru
Es ceru
Ka atgriežoties sētā
Es redzēšu visu svētāku
Caur ēru
Šo rētaino

△△△

Man bija jānomirst
Visas reizes
Lai kreisais būtu labais
Un labais - kreisais

△△△

Manas mājas ir zvaigznes
Arī Tevi es varu turpu
Aizvest

△△△

Gaisma tuneļa galā

Baltā trusīša alā
Tveicē vai stingstošā salā
Tuvuma tālumā tālā

△△△

Tās nejaušās zeltkaļa prasmes
Dzen jaunus, vēl jaunākus asnus
lekš saulītes brīnumu stariem,
Vissenākiem gudrības gariem.

△△△